

چشم انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ هجری شمسی

”با اتکال به قدرت لایزال الهی و در پرتو ایمان و عزم ملی و کوشش برنامه‌ریزی شده و مدبرانه‌ای جمعی و در مسیر تحقق آرمانها و اصول قانون اساسی، در چشم‌انداز بیست‌ساله:

ایران کشوری است توسعه یافته با جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه، با هویت اسلامی و انقلابی، الهام بخش در جهان اسلام و با تعامل سازنده و موثر در روابط بین الملل.”

سیاست‌های کلی ابلاغی مقام معظم رهبری در بخش انرژی

- اتخاذ تدابیر و راهکارهای مناسب برای گسترش اکتشاف نفت و گاز و شناخت کامل منابع کشور
- افزایش ظرفیت تولید صیانت‌شده‌ی نفت متناسب با ذخایر موجود و برخورداری کشور از افزایش قدرت اقتصادی و امنیتی و سیاسی
- افزایش ظرفیت تولید گاز، متناسب با حجم ذخایر کشور به منظور تأمین مصرف داخلی و حداکثر جایگزینی با فرآورده‌های نفتی
- گسترش تحقیقات بنیادی و توسعه‌ای و تربیت نیروی انسانی و تلاش برای ایجاد مرکز جذب و صدور دانش و خدمات فنی- مهندسی انرژی در سطح بین‌الملل و ارتقاء فن‌آوری در زمینه‌های منابع و صنایع نفت و گاز و پتروشیمی
- تلاش لازم و ایجاد سازماندهی قانونمند برای جذب منابع مالی مورد نیاز (داخلی و خارجی) در امر نفت و گاز در بخشهای مجاز قانونی
- بهره برداری از موقعیت منطقه‌ای و جغرافیایی کشور برای خرید و فروش و فرآوری و پالایش و معاوضه و انتقال نفت و گاز منطقه به بازارهای داخلی و جهانی
- جایگزینی صادرات فرآورده‌های نفت و گاز و پتروشیمی به جای صدور نفت خام و گاز طبیعی

اهداف کلی توسعه بخش نفت و گاز در برنامه ششم توسعه و سیاست‌های وزارت نفت در جهت تحقق اهداف سند چشم‌انداز، اقتصاد مقاومتی و ...

هدف کلان ۱:

افزایش تولید منابع هیدروکربوری در راستای ایجاد ثروت‌های مولد و پایدار با ملاحظات آمایش سرزمین (مطابق بند ۱۰، ۱۱، ۱۶، ۱۲ و ۱۸ سیاست‌های ابلاغی)

هدف کلان ۲:

تامین امنیت عرضه داخلی گاز، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی با ملاحظات اقتصادی و زیست‌محیطی (مطابق بند ۱۵، ۱۱ و ۱۶ سیاست‌های ابلاغی)

هدف کلان ۳:

بهره‌گیری بهینه از ظرفیت‌های منابع هیدروکربوری در راستای تبدیل ایران به بازیگری کلیدی در بازارهای جهانی انرژی (مطابق بند ۴ سیاست‌های ابلاغی)

هدف کلان ۴:

ارتقاء صنعت نفت به صنعتی سرآمد و روزآمد با تکیه بر توانمندی‌های داخلی و تعاملات بین‌المللی (مطابق بند ۱۴ و ۱۷ سیاست‌های ابلاغی)

هدف کلان ۱:

افزایش تولید منابع هیدروکربوری در راستای ایجاد ثروت های مولد و پایدار با ملاحظات آمایش سرزمین

سیاست ها	راهبرد
<p>۱-۱-۱- اتمام اکتشاف مناطق مرزی تا پایان برنامه ششم توسعه</p> <p>۱-۱-۲- اولویت انجام فعالیت های اکتشافی در مناطق غیر مرزی در نواحی برخوردار از تاسیسات زیربنایی مناسب</p> <p>۱-۱-۳- دستیابی به ضریب حداقل جایگزینی ۶،۰ درصد در اکتشاف منابع نفت خام و گاز طبیعی</p> <p>۱-۱-۴- کاهش سالانه ۱۰ درصد از میزان انتظارات (waiting time) فعالیت های حفاری بخش اکتشاف تا پایان برنامه</p> <p>۱-۱-۵- انجام حداقل سالانه ۱۰۰۰ کیلومتر مربع لرزه نگاری سه بعدی در طول برنامه</p> <p>۱-۱-۶- تکمیل و ارتقاء سامانه داده جامع و قابل اعتماد GIS در مدیریت اکتشاف</p>	<p>۱-۱- گسترش فعالیت های اکتشاف به منظور تقویت پشتوانه تولید و توسعه منابع نفت و گاز</p>
<p>۱-۲-۱- احیاء و حفظ سطح تولید میادین نفتی با اولویت استفاده از روش های چاه محور در میادین عمده و بزرگ و بهبود تاسیسات فرآیندی</p> <p>- انجام غربالگری روش های چاه محور بر روی چاه های نفتی و شناسایی روش افزایش تولید مناسب هر چاه</p> <p>- تجهیز حداقل ۳۰ درصد از چاه های نفتی شناسایی شده در فرآیند غربالگری به انواع روش های فزآوری مصنوعی تا پایان برنامه (استفاده از فزآوری مصنوعی با گاز و نصب انواع پمپ های درون چاهی)</p> <p>- تجهیز حداقل ۳۰ درصد از چاه های نفتی شناسایی شده در فرآیند غربالگری به تجهیزات درون چاهی (لوله مغزی) و یا سرچاهی (بهینه سازی تاج چاه، پمپ های چند فازی) تا پایان برنامه</p> <p>- مطالعه، طراحی و انجام عملیات در حداقل ۳۰ درصد از چاه های نفتی شناسایی شده در فرآیند غربالگری جهت بالابردن ضریب بهره دهی چاه ها (شکاف هیدرولیکی، شکاف با اسید)</p> <p>- افزایش حداقل ۲۰ درصد به ظرفیت واترهندلینگ تاسیسات بهره برداری و نمک زدایی میادین نفتی کشور تا پایان برنامه</p>	<p>۲-۱- افزایش ظرفیت تولید صیانتی میادین نفت و گاز</p>

سیاست‌ها	راهبرد
<p>- اجرای کامل و صحیح آزمایشات و حفاری‌های تعمیری و ترمیمی چاه‌ها بمنظور پیشگیری از بروز مشکلات تولید</p> <p>۲-۲-۱- به روز رسانی مطالعات جامع میدان نفتی با تولید بیشتر از ۵۰ هزار بشکه در روز و میدان گازی با تولید بیشتر از ۱۵ میلیون مترمکعب در روز که ۵ سال از آخرین مطالعه جامع آنها گذشته است با استفاده از روشهای جدید مطالعات مخزن تا پایان برنامه</p> <p>۳-۲-۱- اولویت تامین کامل گاز مورد نیاز برای تزریق به میدان نفتی بحرانی شامل میدان مارون، کرج، پارسی، آغا جاری، بی‌بی حکیمه، و کوپال</p> <p>۴-۲-۱- اولویت اختصاص گازهای همراه تولیدی برای تزریق به مخازن نفت</p> <p>۵-۲-۱- الزام به جمع آوری گازهای همراه در میدان نفتی جدیدی که برای توسعه واگذار خواهند شد</p> <p>۶-۲-۱- اجرای طرحهای بازگردانی گاز طبیعی و گازهای غیرطبیعی (CO₂ و N₂) برای جلوگیری از افت فشار مخازن گازمیعانی و از دست دادن میعانات آنها بویژه در میدان مستقل داخلی</p> <p>۷-۲-۱- افزایش حداقل ۱ درصد به ضریب بازیافت و برداشت نهایی از میدان نفت کشور تا پایان برنامه با اجرای طرحهای جدید ازدیاد برداشت</p> <p>۸-۲-۱- اعمال روش تزریق امتزاجی گاز (miscible) در مخازن مستعد براساس تجربیات حاصله از طرح پایلوت میدان نفتی رامشیر</p> <p>۹-۲-۱- اجرای حداقل یک پروژه میدانی راهنما (پایلوت) بمنظور پیاده سازی روشهای مختلف ازدیاد برداشت با اولویت روشهای تزریق CO₂، نیتروژن و شیمیایی در هر یک از شرکتهای تابعه شرکت ملی نفت ایران</p> <p>۱۰-۲-۱- بازسازی، نوسازی و ارتقاء ناوگان حفاری کشور تا رسیدن به ظرفیت حفر حداقل ۲۰۰ حلقه چاه جدید (بغیر از تعمیراتی) در سال از طریق حمایت از شرکتهای توانمند و ایجاد فضای سالم رقابتی</p> <p>۱۱-۲-۱- بهینه‌سازی روش‌های حفاری مخازن نفت و گاز</p>	

سیاست ها	راهبرد
<ul style="list-style-type: none"> - کاهش سالانه حداقل ۱۰ درصد از زمان انجام عملیات حفاری یک حلقه چاه توسعه ای از طریق اصلاح برنامه و مطالعات پیش از حفاری و تامین تجهیزات و مواد نظیر جایگزینی Top drive بجای Kelly در دستگاههای حفاری و استفاده از Iron Roughneck - تغییر و تصحیح روند برنامه حفاری چاه های نفت و گاز توسط شرکت های کارفرمایی از طریق بکارگیری روشها و مطالعات نوین - استفاده از روشهای حفاری و تکمیل نوین چاه شامل حفاری افقی، چند شاخه ای، Fishbone، geosteering. - حفاری زیر تعادلی در ۲۰ درصد چاههای توسعه ای حفاری شده تا پایان برنامه - ارتقای کیفی سیمان کاری چاه با هدف افزایش طول عمر چاه و جلوگیری از ورود سیالات ناخواسته به حفره چاه - استفاده و جایگزینی گلهای حفاری پلیمری به جای گلهای پایه روغنی در حداقل ۵۰ درصد از حفاری چاههای خشکی 	
<p>اولویت افزایش ظرفیت تولید نفت خام و گاز طبیعی کشور از میداین مشترک بویژه میداین غرب کارون، پارس جنوبی و آذر</p> <p>۱-۳-۱- مشارکت بجای رقابت در توسعه میداین مشترک (unitization) با کشورهای همسایه</p> <p>۲-۳-۱- ۳-۳-۱-</p>	<p>۳-۱- توسعه و بهره برداری حداکثری از میداین مشترک نفت و گاز</p>
<p>۱-۴-۱- تکمیل و بهره برداری از پالایشگاههای میعانات گازی با اولویت پالایشگاه ستاره خلیج فارس و سیراف با مشارکت بخش خصوصی</p> <p>۲-۴-۱- تجمع و تقویت جایگاه تنظیم گری یکپارچه در سطح شرکت ملی پالایش و پخش و شرکت ملی صنایع پتروشیمی</p> <p>۳-۴-۱- ارتقاء حداقل یک واحد پالایشگاهی به پتروپالایشگاهی پیچیده با هدف حداکثرسازی تولید محصولات پتروشیمیایی تا پایان برنامه ششم</p>	<p>۴-۱- افزایش ظرفیت پالایش نفت و میعانات گازی با اصلاح الگوی پالایشی کشور</p>

سیاست ها	راهبرد
<p>۱-۴-۴- افزایش سهم تولید فرآورده های سبک و میان تقطیر در پالایشگاههای نفتی از ۷۰ درصد به ۸۵ درصد تا پایان برنامه</p> <p>۱-۴-۵- کاهش ۱۰ درصدی سهم تولید نفت کوره پالایشگاههای نفتی تا پایان برنامه</p> <p>۱-۴-۶- کاهش حداقل ۲۰ درصد در مصرف آب پالایشگاههای نفتی کشور</p>	
<p>۱-۵-۱- اولویت تکمیل و بهره برداری از طرح های در دست اجرای صنعت پتروشیمی با پیشرفت فیزیکی بالای ۲۵ درصد تا پایان برنامه</p> <p>۱-۵-۲- گسترش صنایع میانی و پایین دست پتروشیمی با اولویت محصولات با ارزش افزوده بالا</p> <p>۱-۵-۳- مشارکت NPC در سرمایه گذاری در طرح های کلیدی و اولویت دار در مناطق مستعد و کمتر توسعه یافته براساس نتایج مطالعات آمایش سرزمین</p> <p>۱-۵-۴- وضع عوارض صادراتی بر محصولات پایه پتروشیمی نظیر اتیلن، متانول، پروپیلن و پلی اتیلن در راستای تکمیل زنجیره ارزش و حمایت از صنایع داخلی</p> <p>۱-۵-۵- توسعه جداسازی اتان، پروپان و بوتان از گاز طبیعی جهت تامین خوراک پتروشیمی و صادرات</p>	<p>۱-۵-۰- افزایش ظرفیت تولید محصولات پتروشیمی با تکمیل زنجیره ارزش در مناطق مستعد</p>
<p>۱-۶-۱- طراحی الگوهای قراردادی جدید و متنوع با در نظر گرفتن ملاحظات تولید صیانتی</p> <p>۱-۶-۲- افزایش سهم شرکت ملی نفت از محل درآمدهای حاصل از تولید میداین مشترک نفت و گاز</p> <p>۱-۶-۳- استفاده از منابع مالی حاصل از تولید زود هنگام میداین مشترک به منظور تامین مالی طرح های توسعه آنها</p> <p>۱-۶-۴- تسهیل تضمین طرح های بخش خصوصی از جانب شرکت ملی صنایع پتروشیمی و شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی در برابر بانک ها در قبال اخذ وثیقه مناسب و کارمزد</p> <p>۱-۶-۵- سرمایه گذاری مشترک با شرکتهای منطقه ای و بین المللی در بازارهای جهانی</p> <p>۱-۶-۶- حمایت از تاسیس شرکتهای غیر دولتی برای سرمایه گذاری (نه مالکیت) در فعالیتهای بالادستی نفت و گاز</p> <p>بویژه در میداین مشترک در چارچوب سیاستهای کلی اصل ۴۴</p>	<p>۱-۶-۰- ایجاد جذابیت برای سرمایه گذاران و استفاده از روشهای نوین تامین منابع مالی در صنعت نفت</p>

هدف کلان ۲:

تامین امنیت عرضه داخلی گاز، فرآورده های نفتی و محصولات پتروشیمی با ملاحظات اقتصادی و زیست محیطی

سیاست ها	راهبرد
<p>۱-۱-۲- بهینه سازی سبد سوخت مصرفی کشور از طریق تعیین سهم هر یک از حاملهای انرژی</p> <p>۲-۱-۲- افزایش سهم منابع انرژی کم کربن در سبد انرژی کشور</p> <p>تکمیل زنجیره ارزش و افزایش ارزش افزوده در صنعت نفت و گاز در راستای کاهش شدت انرژی</p> <p>۳-۱-۲- تخفیف در قیمت خوراک نیروگاههای با راندمان بالای ۵۵ درصد</p> <p>۴-۱-۲- ممنوعیت احداث نیروگاههای گازی جدید تولید برق پایه در برنامه ششم و تبدیل نیروگاههای گازی موجود به نیروگاه سیکل ترکیبی و استفاده از CHP تا پایان برنامه</p> <p>۵-۱-۲- افزایش سهم مصرف LPG به ۵ درصد در سبد حمل و نقل کشور تا پایان برنامه</p> <p>۶-۱-۲- کاهش ۱۵ درصدی انرژی مصرفی واحدهای عملیاتی صنعت نفت تا پایان برنامه</p> <p>۷-۱-۲- کاهش ۲۵ درصدی ضایعات در زنجیره تولید، انتقال و توزیع نفت، گاز و پتروشیمی تا پایان برنامه</p> <p>۸-۱-۲- توانمند سازی و هدایت شرکتهای خدمات انرژی</p> <p>۹-۱-۲- راه اندازی و گسترش سامانه مدیریت اطلاعات مصرف و ممیزی انرژی حداکثر تا پایان سال دوم برنامه</p>	<p>۱-۲- مدیریت تقاضای سوخت کشور و مشارکت در کاهش شدت انرژی</p>
<p>۱-۲-۲- حفظ ظرفیت پالایشگاههای موجود از طریق نصب کمپرسورهای مورد نیاز در میدان پارس جنوبی</p> <p>۲-۲-۲- حفظ و افزایش ظرفیت پالایشگاههای گازی موجود تا پایان برنامه از طریق رفع مشکلات عملیاتی (De Bottlenecking)</p>	<p>۲-۲- افزایش ظرفیت پالایشی گاز کشور</p>
<p>۱-۳-۲- توسعه و تکمیل خطوط لوله سراسری متناسب با افزایش ظرفیت تولید گاز میدان پارس جنوبی</p> <p>۲-۳-۲- افزایش ظرفیت ذخیره سازی گاز طبیعی کشور بمنظور تامین گاز مصرفی در اوج مصرف با اولویت احداث در نواحی مرکزی تا پایان برنامه</p> <p>۳-۳-۲- ایجاد سامانه یکپارچه کنترل و اندازه گیری آنلاین و اتوماتیک میزان تولید، فرآورش، انتقال، پالایش، توزیع و صادرات نفت خام و گاز طبیعی و فرآورده های نفتی (دیسپچینگ) تا پایان برنامه</p>	<p>۳-۲- توسعه و بهره برداری بهینه از زیرساختهای عرضه گاز طبیعی، فرآورده های نفتی و محصولات پتروشیمی</p>

سیاست ها	راهبرد
<p>۴-۳-۲- کاهش حداقل ۵ درصدی سهم حمل و نقل جاده ای و افزایش حداقل ۱۰ درصدی سهم حمل و نقل ریلی توزیع فرآورده های نفتی تا پایان برنامه</p> <p>۵-۳-۲- حداکثرسازی استفاده از DRA در افزایش ظرفیت انتقال نفت خام و فرآورده های نفتی تا پایان برنامه</p> <p>۶-۳-۲- توسعه، نوسازی و ایمن سازی خطوط لوله، مراکز انتقال نفت، تاسیسات و ماشین آلات مربوطه متناسب با ظرفیت پالایشی کشور</p>	
<p>۱-۴-۲- ارتقاء پایداری شبکه تامین گاز از طریق ایجاد ارتباط و تنوع بخشی به کریدورهای شبکه خطوط لوله</p> <p>۲-۴-۲- بهره گیری از روش های اوج سایبی (Peak Shaving) در شرایط اوج مصرف</p> <p>۳-۴-۲- الزام شرکتهای تولیدی به بهینه سازی و نوسازی پالایشگاه های نفتی کشور در راستای کاهش تولید نفت کوره از طریق نهاد تنظیم کننده بخشی</p> <p>۴-۴-۲- کاهش هزینه های انتقال نفت کوره صادراتی و فرآورده های با ارزش وارداتی</p>	<p>۴-۲- افزایش تاب آوری سیستم تامین گاز و ارتقاء ضریب اطمینان ظرفیت پالایشی کشور</p>
<p>۱-۵-۲- مقاوم سازی تاسیسات و شبکه های انتقال و توزیع سوخت در برابر حوادث</p> <p>۲-۵-۲- افزایش امنیت شبکه های مخابراتی و فناوری اطلاعات</p> <p>۳-۵-۲- اتخاذ رویه ها و استانداردهای کلان واحد برای مدیریت دارایی های فیزیکی و مدیریت خوردگی در سطح صنعت نفت</p> <p>۴-۵-۲- تحول سازمانی و بهبود سیستم ها و ساختارهای ایمنی، آتش نشانی و مدیریت بحران</p> <p>۵-۵-۲- توسعه نظام جامع اطلاعات و ارتباطات و ارتقاء توان عملیاتی در مواجهه با شرایط اضطراری ناشی از بحران های طبیعی و انسان ساز</p>	<p>۵-۲- مدیریت و کاهش مخاطرات ناشی از وقوع حوادث غیرمترقبه و بحرانی در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی</p>
<p>۱-۶-۲- واگذاری طرح های جمع آوری، مهار، کنترل و بهره برداری از گازهای همراه تولید در کلیه میادین و تاسیسات صنعت نفت به مردم و کاهش حداقل ۵۰ درصد میزان گازهای همراه سوزانده شده تا پایان برنامه</p> <p>۲-۶-۲- اولویت بندی و اجرای پروژه های کاهش ضایعات و تلفات و انتشار گازهای آلاینده در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی</p> <p>۳-۶-۲- بکارگیری روش های نوین در جهت کاهش آب مصرفی تاسیسات واحدهای مختلف صنعت نفت</p>	<p>۶-۲- حداقل سازی اثرات مخرب زیست محیطی ناشی از فعالیتهای صنعت نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی</p>

سیاست ها	راهبرد
<p>۴-۶-۲- ممنوعیت احداث واحدهای پالایشگاهی و پتروشیمی در مناطق خشک و کم آب</p> <p>۵-۶-۲- اعمال جریمه کربن به منظور به حداقل رسانیدن انتشار گازهای گلخانه‌ای</p> <p>۶-۶-۲- انجام هماهنگی های اولیه با دستگاههای ذی ربط و اولویت رفع مشکلات عوارض سطح الارضی جهت توسعه میادین اعم از سدهای ساخته شده و یا در دست مطالعه، پادگانهای نظامی، گسترش شهرها و ...</p> <p>۷-۶-۲- توسعه و بهبود مدیریت جامع آب، خاک، پساب و پسماند با تاکید بر گسترش روش های بازیافت نوین</p> <p>۸-۶-۲- توسعه و حمایت از فن آوری های صنعتی نوین دارای کمترین آلایندگی زیست محیطی</p> <p>۹-۶-۲- حمایت از مکانیزم های تعریف شده جهت استفاده از فرصتهای بین المللی در راستای کاهش مخاطرات زیست محیطی</p> <p>۱۰-۶-۲- توسعه سیستم های نوین پایش ضایعات و آلاینده های زیست محیطی</p> <p>۱۱-۶-۲- تکمیل سامانه های بازیافت بخارات فرآورده های نفتی در مخازن نگهداشت، توزیع، پالایشگاهی و پایانه های پتروشیمی تا پایان سال دوم برنامه</p> <p>۱۲-۶-۲- الزام به بکارگیری سیستم های کاهش انتشار گازهای آلاینده، گلخانه ای و فلرینگ</p>	
<p>۱-۷-۲- دستیابی به استاندارد یورو ۴ و یورو ۵ در تولید حداقل ۵۰ درصد از بنزین و گازوئیل پالایشگاههای کشور تا پایان برنامه</p> <p>۲-۷-۲- کاهش تدریجی استفاده از MTBE و جایگزینی آن با افزودنی های با آلایندگی کمتر تا پایان برنامه</p> <p>۳-۷-۲- طبقه بندی کیفی فرآورده های نفتی تولیدی پالایشگاههای داخلی</p> <p>۴-۷-۲- تلاش برای ارتقاء حاشیه سود پالایشگاههای نفتی کشور در جهت ارزش افزوده بالاتر</p>	<p>۷-۲- ارتقاء سطح کیفی فرآورده های نفتی</p>

هدف کلان ۳:

بهره گیری بهینه از ظرفیت های منابع هیدروکربوری در راستای تبدیل ایران به بازیگری کلیدی در بازارهای جهانی انرژی

سیاست ها	راهبرد
<p>۱-۱-۳- جذب نفت و گاز و حاملهای انرژی تولیدی کشورهای حوزه دریای خزر و عراق بمنظور مصرف، پالایش، ترانزیت و یا صادرات مجدد آن به بازارهای مصرف</p> <p>۲-۱-۳- افزایش سوآپ نفت خام و گاز و فرآورده های نفتی متناسب با زیرساختهای موجود</p> <p>۳-۱-۳- تقویت حضور بخش خصوصی در تجارت نفت خام و گاز و فرآورده های نفتی</p> <p>۴-۱-۳- افزایش ظرفیت ذخیره سازی نفت خام و گاز و فرآورده های نفتی در مبادی وارداتی و صادراتی</p>	<p>۱-۳- تبدیل ایران به کریدور تجارت نفت، گاز و پتروشیمی منطقه با استفاده از موقعیت ژئوپلیتیکی کشور</p>
<p>۱-۲-۳- مشارکت در کنسرسیومهای توسعه میادین نفت و گاز و پروژههای خطوط لوله منطقه</p> <p>۲-۲-۳- احداث و یا خرید سهام پالایشگاههای سودده خارج از کشور بمنظور ایجاد تقاضای بلندمدت برای صادرات نفت خام</p> <p>۳-۲-۳- ایجاد ظرفیتهای ذخیره سازی نفت خام در بازارهای بالقوه نفت خام ایران با اولویت بازارهای شرق آسیا</p> <p>۴-۲-۳- افزایش سهم صادرات گاز به ۱۰ درصد از تولید گاز کشور در انتهای برنامه با اولویت صادرات از طریق خط لوله</p> <p>۵-۲-۳- تنوع بخشی بازارهای هدف صادراتی متناسب با شکل گیری بازارهای جدید</p> <p>۶-۲-۳- انتخاب مشتریان راهبردی و ایجاد پیوندهای اقتصادی متنوع و بلندمدت با کشورهای منطقه</p> <p>۷-۲-۳- گسترش صنعت بانکرینگ در خلیج فارس و دریای عمان به دو برابر میزان موجود و کاهش هزینه های آن در رقابت با همسایگان</p> <p>۸-۲-۳- تشویق سرمایه گذاری در زمینه تاسیس جایگاه فروش و صادرات فرآورده های نفتی در بازارهای منطقه ای و جهانی</p>	<p>۲-۳- ارتقاء سهم صنعت نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی ایران در بازارهای جهانی</p>
<p>۱-۳-۳- ایجاد و توسعه دفاتر سازمانهای منطقه ای و بین المللی و میزبانی شبکه ها و مراکز مرتبط با حوزه انرژی در ایران</p> <p>۲-۳-۳- ایفای نقش موثر در تدوین معاهدات و قراردادهای تفاهم نامه های بین المللی مربوط به نفت و گاز</p> <p>۳-۳-۳- ارتقاء توان تخصصی موسسات و سایر فعالان حوزه دیپلماسی انرژی کشور</p> <p>۴-۳-۳- آموزش تیمهای مذاکرات بین المللی در حوزه انرژی با قابلیتهای برجسته فنی، حقوقی، اقتصادی و سیاسی</p>	<p>۳-۳- تقویت حضور و نقش موثر ایران در مجامع و سازمانهای بین المللی انرژی</p>

هدف کلان ۴:

ارتقاء صنعت نفت به صنعتی سرآمد و روزآمد با تکیه بر توانمندیهای داخلی و تعاملات بین المللی

سیاست ها	راهبرد
<p>۱-۱-۴- نوسازی و بهسازی ساختار و معماری سازمانی (هرم نیروی انسانی)</p> <p>۲-۱-۴- حداکثرسازی بهره‌وری سرمایه انسانی با سهم برتر ارزش افزوده و کاهش هزینه‌ها</p> <p>۳-۱-۴- ارتقاء شایستگی و توانمندی‌های مدیران</p> <p>۴-۱-۴- برقراری عدالت جنسیتی و ایجاد فرصت‌های برابر در توانمندسازی و ارتقای شایستگی‌های کلیه کارکنان</p> <p>۵-۱-۴- ارتقاء کیفی و کمی سطح و نحوه توزیع خدمات بهداشت و درمان</p>	<p>۱-۴- ارتقاء سرمایه انسانی با رویکرد سلامت، مهارت و انگیزش (اصلاح شده براساس نظر معاونت منابع انسانی)</p>
<p>۱-۲-۴- اولویت کسب دانش فنی در زمینه ازدیاد برداشت و بهبود مکانیزمهای تولید از مخازن کربناته شکافدار در حوزه بالادستی</p> <p>۲-۲-۴- اولویت کسب دانش فنی در زمینه فناوریهای شیرین سازی گاز و تبدیلات گاز به محصولات پتروشیمی نظیر پروپیلن، اولفین و ... در حوزه پایین دستی</p> <p>۳-۲-۴- حمایت از تحقیقات کاربردی در زمینه کسب فناوریهای مرتبط با بهینه سازی مصرف انرژی و کاهش شدت انرژی</p> <p>۴-۲-۴- دستیابی به دانش فنی ساخت مواد شیمیایی و کاتالیست های مورد نیاز صنعت پتروشیمی با اولویت مواد پرمصرف وارداتی</p> <p>۵-۲-۴- تأسیس و تقویت شرکتهای دانش بنیان در صنایع بالادستی و پایین دستی نفت و گاز در راستای طراحی، مهندسی، ساخت، نصب تجهیزات و انتقال فناوری و افزایش خودکفایی (حمایت از شرکتهای و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی فناوری و نوآوریهای مورد نیاز صنعت نفت)</p> <p>۶-۲-۴- توسعه پژوهشگاه های تحقیقات ملی (GRI) و تغییر ماموریت پژوهشگاه صنعت نفت به منظور ایفای نقش پژوهشگاه تحقیقاتی دولت (GRI)</p> <p>۷-۲-۴- الزام در ارایه برنامه انتقال دانش فنی در قراردادهای نفتی بویژه در بخش اکتشاف و توسعه میادین نفت و گاز</p>	<p>۲-۴- دستیابی به فناوری های نوین و بومی سازی و تجاری سازی آن در صنایع نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی</p>

سیاست‌ها	راهبرد
<p>۸-۲-۴- ایجاد شبکه‌های تحقیقاتی متشکل از موسسات پژوهشی، دانشگاه‌ها و پیمانکاران عمومی داخلی و خارجی در راستای همکاری‌های مشترک فناورانه مورد نیاز صنعت نفت</p> <p>۹-۲-۴- توسعه همکاری با مراکز تحقیقاتی بین‌المللی، خرید سهام شرکت‌های دارنده فناوری و همکاری با دانشگاه‌های برتر جهانی به منظور تولید و صادرات فناوری، کالا و خدمات دانش‌بنیان</p> <p>۱۰-۲-۴- سهم نمودن پیمانکاران عمومی در کسب سود حاصله از فعالیت‌های توسعه فناوری و نوآوری‌های فناورانه در قراردادهای نفتی</p> <p>۱۱-۲-۴- کاهش ریسک فعالیت‌های تحقیقاتی، توسعه فناوری و تجاری‌سازی از طریق حمایت از صندوق‌های ریسک‌پذیر و بکارگیری مدل‌های نوین تامین منابع مالی و قراردادی</p> <p>۱۲-۲-۴- ایجاد و توسعه پارک‌های علم و فناوری صنعت نفت در مناطق آزاد تجاری کشور</p> <p>۱۳-۲-۴- بازآرایی ساختار ارکان و مراکز پژوهشی وزارت نفت و شرکت‌های تابعه با محوریت ایجاد شهرک علم و فناوری نفت</p> <p>۱۴-۲-۴- ایجاد ساختار دیده‌بانی و رصد فناوری‌های نوین و تدوین نقشه راه دستیابی به محصولات و فناوری‌های مورد نیاز صنعت نفت</p> <p>۱۵-۲-۴- الزام و حمایت از تشکیل پایگاه اطلاعاتی متمرکز لایسنس (License)، حق اختراع (Patent) و فناوری‌های خردآوری شده</p> <p>۱۶-۲-۴- اتخاذ دیپلماسی و هدایت روابط فناورانه و نیروی انسانی متخصص در حوزه انرژی با شرکت‌ها و کشورهای مختلف</p>	
<p>۱-۳-۴- تقویت، ادغام و هم‌افزایی شرکت‌های مرتبط در صنعت نفت با هدف ایجاد شرکت‌های بزرگ در مقیاس جهانی</p> <p>۲-۳-۴- ارتقای نقش حاکمیتی، سیاست‌گذاری و نظارتی وزارت نفت</p> <p>۳-۳-۴- الزام به اداره واحدهای اقتصادی صنعت نفت در قالب بنگاه‌های اقتصادی و تجاری</p> <p>۴-۳-۴- تحقق کامل هدف‌مندی‌سازی یارانه‌ها در صنعت نفت و واقعی نمودن تدریجی قیمت نهاده‌ها و محصولات پالایشی و پتروشیمی در جهت افزایش بهره‌وری و کاهش شدت انرژی و تقویت حضور بخش خصوصی در بازارهای رقابتی منطقه‌ای و جهانی</p> <p>۵-۳-۴- تقویت و ارتقای نظام کارفرمایی دولت در اجرای طرح‌ها و پروژه‌ها و کنترل منابع</p> <p>۶-۳-۴- الزام به رعایت استانداردهای بین‌المللی مدیریتی و فنی-مهندسی در صنعت نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی</p> <p>۷-۳-۴- شفاف‌سازی و ثبات روابط مالی دولت و شرکت‌های تابعه وزارت نفت</p> <p>۸-۳-۴- عملکرد یکپارچه کلیه شرکت‌های پتروشیمی در بازارهای صادراتی با ایجاد یک برند مشترک بازرگانی</p>	<p>۳-۴- ایجاد فضای رقابتی و ارتقاء نظام بنگاه‌داری صنعت نفت در سطح شرکت‌های برتر جهان</p>

سیاست ها	راهبرد
<p>۹-۳-۴- حمایت از بکارگیری فناوری های نوین و سیستم های الکترونیکی به منظور چابک سازی سازمانها</p> <p>۱۰-۳-۴- تسهیل انجام عملیات گمرک و ترخیص کالاهای مرتبط با پروژه های عظیم و ملی صنعت نفت</p>	
<p>۱-۴-۴- تشکیل ائتلاف های استراتژیک پیمانکاران برتر داخلی برای ورود به بازارهای خارجی</p> <p>۲-۴-۴- ساخت داخل ۱۰ گروه کالاهای اولویت دار صنعت نفت تا پایان برنامه</p> <p>۳-۴-۴- الزام به توسعه نظام مدیریت تضمین کیفیت ساخت کالا، خدمات، فرآیند و تجهیزات صنعت نفت در داخل کشور تا سطح استانداردهای بین المللی</p> <p>۴-۴-۴- ایجاد صندوق حمایتی و پوشش ریسک و راه اندازی بیمه محصولات و تجهیزات صنعتی تولیدکنندگان داخلی</p> <p>۵-۴-۴- جمعیت تقاضا و کنترل موثر زنجیره تامین کالا و تجهیزات از طریق ایجاد سامانه خرید متمرکز و یا سایر روشهای موثر تا انتهای سال اول برنامه</p> <p>۶-۴-۴- استفاده از شریک خارجی در کنار شرکتهای سازنده داخلی و الزام طرف خارجی به ساخت داخلی</p> <p>۷-۴-۴- عقد قراردادهای بلندمدت با تولیدکنندگان داخلی در زمینه تامین تجهیزات کلیدی با الزام به رعایت کیفیت و قیمت رقابتی</p> <p>۸-۴-۴- ساماندهی و ایجاد وندور لیست در شاخه های مختلف صنعت تا پایان سال اول برنامه و ارزیابی و رتبه بندی مستمر مشاوران، سازندگان و پیمانکاران</p> <p>۹-۴-۴- استفاده از روشها، استانداردها و ساختارهای نوین مدیریت پروژه در طرح های نفت و گاز</p> <p>۱۰-۴-۴- کدگذاری تجهیزات و مواد شیمیایی و تنوع زدایی از تجهیزات و کالاهای مورد استفاده تا پایان سال اول برنامه</p> <p>۱۱-۴-۴- توسعه و بکارگیری استانداردها، قراردادهای تیپ و فهارس بهاء خدمات فنی مهندسی صنعت نفت</p> <p>۱۲-۴-۴- حداکثر استفاده از ظرفیت طراحی و ساخت داخل جهت افزایش تولید داخلی و کاهش وابستگی به تجهیزات وارداتی</p>	<p>۴-۴- ارتقاء توان پیمانکاران، سازندگان، مشاوران و تأمین کنندگان داخلی به سطح بین المللی</p>

چشم انداز صنعت نفت و گاز ایران در افق ۱۴۰۴

- کاهش شدت انرژی کشور به کمتر از ۳،۰ (معادل تن نفت خام به ازای هزار دلار تولید ناخالص داخلی به قیمت ثابت سال ۲۰۰۰)
- حفظ جایگاه ظرفیت دومین تولید کننده نفت خام در اوپک که مستلزم حفظ فاصله مناسب از نظر ایجاد ظرفیت تولید با سایر رقبای این جایگاه می باشد.
- دستیابی به جایگاه دوم جهانی در ظرفیت تولید گاز طبیعی با توجه به ضرورت استفاده از مخازن مشترک.
- دستیابی به جایگاه اول منطقه به لحاظ ظرفیت پالایشی به منظور ایجاد بالاترین ارزش افزوده از منابع هیدروکربوری کشور.
- دستیابی به جایگاه اول منطقه از لحاظ ارزش تولید مواد و کالاهای پتروشیمیایی به منظور ایجاد بالاترین ارزش افزوده از منابع هیدروکربوری کشور.
- نیل به جایگاه اول فناوری نفت و گاز در منطقه.